

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ
(w składzie jednego sędziego)
z dnia 23 października 2013 r.

Sprawa F-98/12

Kathleen Verstreken
przeciwko
Radzie Unii Europejskiej

Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu w 2008 r. —
Postępowanie w sprawie awansu w 2009 r. — Decyzja o nieawansowaniu skarżącej — Uzasadnienie —
Ogólne i standardowe uzasadnienie

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106 a, w której K. Verstreken żąda stwierdzenia nieważności wydanej przez Radę Unii Europejskiej w wykonaniu wyroku Sądu z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie F-14/09 Almeida Campos i in. przeciwko Radzie (zwanego dalej „wyrokiem w sprawie Almeida Campos”) decyzji z dnia 7 listopada 2011 r. o nieawansowaniu jej do grupy zaszerogowania AD12 w ramach postępowań w sprawie awansu w 2008 r. i w 2009 r.

Orzeczenie: Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 7 listopada 2011 r. o nieawansowaniu K. Verstreken w ramach postępowań w sprawie awansu w 2008 r. i w 2009 r. Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez K. Verstreken.

Streszczenie

*Urzędnicy — Awans — Zażalenie kandydata, który nie został awansowany — Decyzja o oddaleniu — Obowiązek uzasadnienia — Zakres — Ogólne i standardowe uzasadnienie równoznaczne z całkowitym brakiem uzasadnienia
(regulamin pracowniczy, art. 25, 45, art. 90 ust. 2)*

O ile organ powołujący nie ma obowiązku uzasadniania decyzji o awansie w odniesieniu do urzędników, którzy nie zostali awansowani, o tyle ma obowiązek uzasadnienia decyzji o oddaleniu zażalenia nieawansowanego urzędnika, złożonego zgodnie z art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, jako że domniemywa się, że uzasadnienie tej decyzji o oddaleniu pokrywa się z uzasadnieniem decyzji, na którą wniesiono zażalenie.

Ponadto nie można wymagać, by organ powołujący uzasadniał swą decyzję przy oddaleniu zażalenia w sposób wykraczający poza podniesione w zażaleniu zarzuty, a w szczególności by tłumaczył, dlaczego poszczególni mogący się ubiegać o awans urzędnicy mieli większe osiągnięcia niż wnoszący

zażalenie. Jako że awans obejmuje zgodnie z brzmieniem art. 45 regulaminu pracowniczego osoby wybrane, wystarczy, że uzasadnienie oddalenia zażalenia pozostaje w związku ze stosowaniem do indywidualnej sytuacji urzędnika wymogów prawnych i regulaminowych dotyczących awansowania.

Ogólne i standardowe uzasadnienie decyzji oddalającej zażalenie, niezawierające żadnej wskazówki na temat konkretnej sytuacji zainteresowanej i niewyjaśniające w szczególności w ogóle, w jaki sposób organ powołujący zastosował przewidziane w art. 45 regulaminu pracowniczego kryteria do jej indywidualnej sytuacji, jest w rzeczywistości równoznaczne z całkowitym brakiem uzasadnienia.

(zob. pkt 29–32)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-117/01 Roman Parra przeciwko Komisji, 20 lutego 2002 r., pkt 27, 31; sprawa T-218/02 Napoli Buzzanca przeciwko Komisji, 29 września 2005 r., pkt 74

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-9/10 AC przeciwko Radzie, 28 września 2011 r., pkt 29; sprawa F-18/09 Merhzaoui przeciwko Radzie, 10 listopada 2011 r., pkt 71, 75; sprawa F-11/11 Bouillez i in. przeciwko Radzie, 8 lutego 2012 r., pkt 22; sprawa F-75/11 Bouillez przeciwko Radzie, 14 listopada 2012 r., pkt 26